

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724010034
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8724010034.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.08.2024 v trestnej veci proti obž. A. B., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/2/2024 zo dňa 15.03.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že

v nezistenom čase od konca júna 2023 do 04.08.2023 v C. - D. D., okres C., na verejnosti, hlavne v blízkosti predajne E. a penziónu F. na ul. A. opakovane pri náhodných stretnutiach kontaktoval mal. G. H., nar. XX.XX.XXXX a mal. H.. F., nar. XX.XX.XXXX, kde keď sa pri nich pristavil, tak ich opakovane vždy pozdravil so slovami ahoj pekné dievčatá a pýtal sa ich, ako sa volajú, koľko majú rokov, kde bývajú, čo robia a bozkával im ruky a následne dňa 04.08.2023 v čase okolo 11.00 hod. až 12.00 hod. v blízkosti predajne E. sa pri nich opätovne pristavil, kde potom ako ich pozdravil so slovami ahoj pekné dievčatá, pobožkal im ruky a pýtal sa ich, ako sa volajú, kde bývajú, koľko majú rokov a čo robia, kde obe maloleté mu povedali, že majú pištole na vodu a idú sa striekať vodou, tak im navrhol, aby išli s ním do lesa, on si ľahne vyzlečený na lehátko a môžu ho striekať vodou, že im zaplatí a môžu mu hladkať vtáčika, kde im následne povedal, aby sa rozhodli správne a s rozumom, kde obe maloleté to odmietli a utiekli smerom domov.

Za to mu uložil podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolanie hneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že výroky rozsudku sú postihnuté chybami pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pri nevysporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutia, pre závažnú pochybnosť o správnosti skutkových zistení, pre potrebu opakovať dôkazy alebo vykonať ďalšie dôkazy, pre porušenie ustanovení Trestného zákona. Spochybnil výsledky rekonštrukcie vykonanej v prípravnom konaní, a to vzhľadom na jednoznačné vyjadrenie svedka - poškodeného A. F. na hlavnom pojednávaní, že pri opoznávaní osôb boli predložené fotky osôb, ktoré sa vôbec nepodobali, čo je však v rozpore s ust. § 126 ods. 1 Tr. poriadku, ktorý

vyžaduje rekogníciu vykonať na osobách podobného zovňajšku. Preto na tento úkon nemalo byť pri hodnotení dôkazov prihliadnuté. Ďalšími argumentmi spochybnil použiteľnosť výpovedí samotných poškodených maloletých, ktoré mali najskôr uvádzať, že osobu obžalovaného stotožnili podľa vedomosti o mieste, kde býva, neskôr však uvádzali, že túto informáciu mali od inej osoby, susedy, ktorej meno nevedeli, iba miesto, kde býva, túto osobu sa však OČTK napriek požiadavke obžalovaného nesnažili stotožniť, pričom by táto osoba mohla byť kľúčovým svedkom. Absencia dokazovania v tomto smere v obžalovanom vyvoláva podozrenie o fiktívnosti tejto osoby. Preto v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku mali maximálnu snahu OČTK vyvinúť o to viac, že maloleté už neboli vypočuté na hlavnom pojednávaní. Nazdáva sa, že jeho osoba bola vytypovaná a identifikovaná len vzhľadom na jeho minulosť. Nestotožnenie uvedeného svedka považuje za hrubú nedbanlivosť. Ďalej poukázal na to, že maloletá G. H. spontánne nevypovedala, aby bola 05.08.2023 v predajni G. a otcovi tam ukázala osobu obžalovaného, preto si obžalovaný myslí, že bola navedená na výpoveď v tomto smere, pričom je celkom zjavné, že pred jej vypočutím viedla rozhovor s vypočúvajúcou osobou o tom, čo vypovedať, ako sa vyjadrovať, a toto vidno aj na zázname z jej výsluchu. Obžalovaný ďalej uviedol, že z výpovedí B., H. a H. je jednoznačne preukázané, že v jednom z dvoch dní buď 04.08.2023 alebo 05.08.2023 bol na farme sestry v C., časť D., preto sa v inkriminovaný moment, buď 04.08.2023 alebo 05.08.2023 nemohol nachádzať na miestach uvedených v skutkovej vete. Vzhľadom na uvedené okolnosti sú podľa názoru obžalovaného závažné a dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, o správnosti vyhodnotení vykonaných dôkazov, o správnom a právne podloženom rozhodnutí, k čomu podľa názoru obžalovaného pristúpili aj porušenia procesných ustanovení. Uzavrel, že na základe rozumného, logického a spravodlivého vyhodnotenia vykonaných dôkazov nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť ten skutkový stav, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, a jeho osobu ako osobu páchatela skutku. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a dokazovanie alebo napadnutý rozsudok zmeniť a spod obžaloby ho oslobodiť.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry. K námietkam obžalovaného vyjadreným aj v záverečnej reči ohľadom priebehu rekognícií uviedla, že sa nimi súd prvého stupňa dostatočne vysporiadal v rozsudku, k ním namietanej potrebe stotožniť a vypočuť osobu svedkyne –susedy, prokurátorka uviedla jednak, že v prípravnom konaní nenavrholi zistenie a vypočutie tejto osoby, jednak, že o tejto osobe hovorila iba jedna maloletá, pritom nie dcéra svedka F., navyše obžalovaný bol stotožnený iným spôsobom, maloletým sám uvádzal svoje meno, ukazoval im, kde býva. Spochybňovať výpovede maloletých preto nie je dôvod. Ničím nepodložené sú i argumenty o navedení maloletej na výpoveď. Ďalej oponovala odvolaciemu argumentu obžalovaného o tom, že svedkovia mali potvrdiť jeho prítomnosť v C. – D. počas skutkov, pretože žiadny zo svedkov nebol schopný potvrdiť tvrdenia obžalovaného, nikto s ním počas celého dňa nebol, na miesto skutkov v blízkosti jeho bydliska sa mohol dostať aj bicyklom, kolobežkou, pešo v krátkom časovom intervale a potom späť bez toho, aby niekto vedel, že odišiel. Záverom prokurátorka upriamila pozornosť na závery znaleckých posudkov, PPG vyšetrenia, na sexuálnu deviáciu obžalovaného, konzum alkoholu napriek absolvovanému protialkoholickému liečeniu, sexuologické liečenie, ktorému neprpisuje žiadny význam. Navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie zákonným spôsobom a vykonal dôkazy, ktoré pre rozhodnutie o obžalobe prichádzali do úvahy a v rozsahu ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku na rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu skutkový stav zistil dostatočne, tento správne zistený skutkový stav vyhodnotil prvostupňový súd spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým a právnym záverom v otázke viny obžalovaného a následne aj uloženého trestu.

Obsah dokazovania je veľmi detailne popísaný v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom konajúci súd v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, prečo obrane obžalovaného prezentovanej na hlavnom pojednávaní neuveril, pričom uviedol svoje právne úvahy pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona, tiež

vyjadril veľmi prilihave argumenty k jednotlivým námietkam obžalovaného a obhajobným dôvodom, ktoré sú v zásade totožné aj s odvolacími námietkami obžalovaného. V detailoch preto odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V spojitosti s namietanou rekogníciou a spôsobom, akým bola v prípravnom konaní realizovaná, ani odvolací súd nenašiel dôvody pre záver o jej nezákonnosti. Pokiaľ ide o predložené fotografie mužov, medzi ktorými mal byť rekogníciou určený páchatel', podľa názoru odvolacieho súdu výber osôb rešpektoval § 126 Tr. poriadku. Nado všetku pochybnosť išlo o osoby podobného zovňajšku ako to upravuje uvedené zákonné ustanovenie, išlo o mužov s vlasmi upravenými na krátko (strojčekom), niektorí s vysokým čelom, niektorý z ešte viac dozadu ustúpenými vlasmi. Nárok zákona v tomto smere nemôže byť vykladaný v tom zmysle, že na skúmanie majú byť predkladané fotografie osôb podobného v zmysle takmer identického zovňajšku, lebo je to jednak fakticky takmer nerealizovateľné, jednak nejaká zvýšená podobnosť v zmysle takmer identickosti fyziognómie tváre, resp. hlavy nie je ani zďaleka bežný jav v populácii. Prirodzené a bežne sa vyskytujúce odlišnosti aj medzi osobami podobného zovňajšku sa premietli aj do prirodzených rozdielov medzi osobami mužov podobného zovňajšku, ktorých fotografie boli predložené pri rekognícii. Opoznávajúca osoba A. F. ukázala osobu obžalovaného opakovane a bez zaváhania. Námietka obžalovaného v uvedenom smere preto nebola dôvodná.

K ďalšiemu odvolaciemu argumentu o nepoužiteľnosti výpovedí maloletých poškodených kvôli nejasnosti v tom, ako ho stotožňovali, odvolací súd uvádza, že z výpovede oboch maloletých poškodených, H.. F. a aj G. H. zo dňa 07.08.2023, t.j. tri dni po dni skutku, nepochybne vyplýva, že obe poškodené boli obžalovaným kontaktované viackrát, teda výzor obžalovaného sa maloletým vstiepoval pri opakovaných stretnutiach s obžalovaným, evidentne pri každom ďalšom stretnutí s ním už vedeli, že ide o toho istého muža. Pritom maloletá G. H. stotožňovala obžalovaného aj na základe informácie získanej od svedkyne – susedky maloletej so psíkom I. bývajúcej neďaleko, ktorá mala byť spolužiačkou obžalovaného, ktorá potvrdila poškodenej, že ide o A. B., pričom krstné meno A. obžalovaného maloletá vedela už predtým priamo od obžalovaného. Meno obžalovaného A. B. vedela aj poškodenej H.. F., dozvedela sa o ňom od poškodenej G. H. po jej stretnutí so svedkyňou susedou pri venčení psov. Poškodenej H.. F. navyše ukázala obžalovaného otcovi pri návšteve nákupného centra.

Teda k vnímaniu výzoru obžalovaného poškodenými sa pridružilo aj pozorovanie obžalovaného otcom poškodenej H.. F., A. F., ktorému dcéra o udalosti povedala a dňa 05.08.2023 mu v predajni G. toho muža aj ukázala, pričom na hlavnom pojednávaní svedok A. F. obžalovaného znova jednoznačne identifikoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a realizovanú rekogníciu o spoľahlivosti identifikácie obžalovaného na základe výzoru nemal ani odvolací súd pochybnosti. Preto obrana obžalovaného spočívajúca v spochybňovaní výpovedí poškodených, ktoré mali identifikovať obžalovaného aj na základe informácií od susedky, ktorá nebola v konaní stotožnená a vypočutá, nie je relevantná, nie je spôsobilá viesť do otázky stotožnenia obžalovaného ako páchatela pochybnosti. Rovnako neobstála námietka smerujúca k údajnému navádzaniu poškodenej na výpoveď o okolnostiach týkajúcich sa spozorovania obžalovaného v G., a to aj otcom poškodenej A. F.. Manipulovanie poškodenej k výpovedi v tomto smere z obsahu prepisu jej výpovede v prípravnom konaní nevyplýva, výpovede oboch maloletých a spôsob ich vypočúvania zodpovedajú veku maloletých, žiadna z otázok adresovaná poškodeným nemala povahu, ktorú by bolo možné vyhodnotiť ako sugestívnu alebo kapcióznu, ktorých kladenie je v rozpore so zákonom. Nedostatok počiatočného spontánneho tvrdenia poškodenej o nákupe v G. nasledujúci deň po skutku, a kladenie doplňujúcich otázok maloletej v tomto smere, vzhľadom na jednoznačnú výpoveď otca maloletej A. F. o takejto okolnosti, nijako nepreukazuje zasahovanie do obsahu výpovede poškodenej ovplyvňovaním, a to ani v čase pred jej výpoveďou, a ani počas vypočúvania. Vzhľadom na vek poškodenej je prirodzené, že nepodá dokonalý chronologický obraz prežitej udalosti so všetkými prvkami spontánne a bez doplňujúcich otázok.

V súvislosti s ďalšou obrannou argumentáciou obžalovaného, ktorá mala základ v tom, že výpovede svedkov B., H. a H. jednoznačne preukázali, že v jednom z dvoch dní buď 04.08.2023 alebo 05.08.2023 bol na farme sestry v C., časť D., preto sa v inkriminovaný moment, buď 04.08.2023 alebo 05.08.2023 nemohol nachádzať na miestach uvedených v skutkovej vete, je potrebné uviesť, že svedkyňa J. B., sestra obžalovaného, podľa výpovede na hlavnom pojednávaní, dňa 04.08.2023 odchádzala na dovolenku, možno už 03.08., určite v tento deň už doma nebola, určite to bol štvrtok a odchádzala do I., syn s ňou nešiel, pričom k nej na hospodárstvo obžalovaný chodil každý deň, kým bola ona doma.

A. H., synovec obžalovaného, vypovedal, že obžalovaný na farmu vypomáhať chodil, robil mu závozníka, chodil po obžalovaného do D. D., farma je v C.. D., presné dni nevedel uviesť, obžalovaný chodil na farmu každý deň, každý druhý deň, väčšinou od pondelka do piatku, sem – tam neprišiel, lebo ho nevolal, keď svedok nebol doma, obžalovaný chodil na farmu len sem – tam, obžalovaný bol aj v týždeň, keď mama šla na dovolenku, obžalovaný bol u nich určite jeden z dní 04.08. a 05.08.2023, svedok bol v čase jún – august 2023 zamestnaný v K. na jeden turnus, v júli bol nezamestnaný, v auguste bol raz zamestnaný, bol s kamiónom v K., 24., 25. možno 26.08., od ich farmy k G. sú to asi 3 km, autom sú to 2 – 3 minúty, pešo 15 – 20 minút, nevie presne koľko, nevedel, či v tejto dobe tam bola aj sestra, tá robí napr. 3 dni, potom má 2 dni voľno, pričom pracuje v C. v C., obžalovaný neodišiel, že by nepovedal, že ide preč, mohlo sa stať, že by obžalovaný ostal na farme sám.

Svedkyňa J. H., neter obžalovaného, uviedla, že pracuje 3 alebo 4 dni v týždni a potom má voľno, keď chodí do roboty stretáva obžalovaného ako ide k nim, myslí si, že aj 04.08.2023 k nim obžalovaný prišiel, chodil každý deň, bolo leto, keď bol u nich, bol stále tam alebo u susedov, nestalo sa, že by odišiel, stále tam bol, ale myslí tým, len čas, keď ona bola doma, obžalovaný k nim chodil na kolobežke alebo bicykli. Ona, keď sa vracala z práce, tak autom o 20.15 hod., na bicykli 20.30 hod. alebo o 21.00 hod.

Ani odvolací súd na základe vyššie uvedených výpovedí svedkov nenašiel dôvody, na základe ktorých by bol opodstatnený obranný argument obžalovaného, že nemohol byť v inkriminované dni, t.j. 04.08.2023 a 05.08.2023, resp. v minimálne v jednom z tých dní, na miestach ako vypovedali poškodené. Ani povaha práce, ani vzdialenosť pracovného miesta od miesta pobytu obžalovaného a miesta, na ktorom došlo ku konaniu, nepredstavuje okolnosť, ktorá by mohla vylúčiť a vyvrátiť tvrdenia poškodených. Nie je možné spôsobilý výkon práce, akú vykonával obžalovaný, chápať v jeho podstate ako robotický výkon a absolútne pripútať obžalovaného k miestu výkonu práce bez možnosti opustiť pracovisko na kratšiu alebo aj dlhšiu dobu. Úplne prirodzene mohol obžalovaný vzhľadom na výpovede svedkov pomerne flexibilne pracovať, nebol viazaný striktno ani časom ani miestom práce, dokonca definitívne a precízne nebolo ani rozvrhnutie práce na dni. Vzhľadom na všetky okolnosti realizácie práce obžalovaným u sestry na farme bolo vyhodnotenie obrany obžalovaného v ním predostretých súvislostiach súdom prvého stupňa správne, ak ju zhodnotil tak, že neobstála.

V nadväznosti na vyhodnotenie týchto odvolacích dôvodov obžalovaného, v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom sa súd veľmi precízne zaoberal všetkými relevantnými obrannými námietkami obžalovaného, mohol odvolací súd jednomyselne dospieť k záveru, že vina obžalovaného bola nado všetku pochybnosť preukázaná vykonaným dokazovaním, a to predovšetkým výpoveďou poškodeného A. F., svedka poškodeného L. H., svedkyne J. B., svedkyne J. H., svedka A. H., oboznámením obrazovo - zvukového záznamu zaznamenávajúceho výsluch svedkýň - osôb mladších ako 14 rokov G. H. a H.. F., prečítaním znaleckého posudku č. 105/2023 Psychiatrickej a sexuologickej expertíznej organizácie, s. r. o., znaleckých posudkov č. 109a/2023 a 89a/2023 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a detí, psychológia sexuality L. C. E. M., C., E., E. C., ako aj ďalšími v napadnutom rozsudku uvedenými listinnými dôkazmi.

Obžalovaný sa nepochybné skutku uvedeného v obžalobe dopustil, ani odvolací súd nenašiel dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybniť správnosť záveru o naplnení objektívnej stránky skutkovej podstaty uvedeného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, keďže jednoznačne sa obžalovaný dopustil konania smerujúceho k dokonaniu trestného činu, a to úmyselným konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k inému spôsobu sexuálneho zneužívania osoby mladšej ako pätnásť rokov, ale nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Ani v súvislosti s výrokom o uloženom treste nezistil odvolací súd porušenie zákona majúceho vplyv na nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Trestný zákon stanovuje rozpätie trestnej sadzby daného zločinu v § 201 ods. 1 na 3 roky až 10 rokov.

Pochybil okresný súd keď ako priťažujúcu okolnosť priznal obžalovanému v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol odsúdený. Nie sú pochybnosti o tom, že obžalovaný bol odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/82/2019 zo dňa 25.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.11.2019, ktorým bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania rovnakého zločinu

podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odsúdený na skúšobnú dobu do 14.01.2024 z čoho vyplýva, že teraz prejednávaneho skutku sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že okresný súd obžalovanému ukladal trest za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, teda za to, že opakovane spáchal zločin, čím došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu a teda fakticky nebolo potrebné vo výroku o treste použiť aj ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zákona, kde by došlo k zvyšovaniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, čo súd prvého stupňa tiež náležite rešpektoval a s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona hoci aj pri prevahe priťažujúcich okolností, zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby už len o 1, t.j. do rozpätia 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Trest uložený obžalovanému na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby aj podľa názoru odvolacieho súdu je v súlade so zákonom a rešpektuje všetky zásady pre ukladanie trestov vyjadrené v § 34 Tr. zákona, primerane vystihuje účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, pretože dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí primerané morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Trest odňatia slobody v uloženej výmere je aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne prísny, druh a výmera trestu súčasne dostatočne rešpektuje zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, primerane zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, štádium pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Napokon bolo v súlade so zákonom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe doteraz uvedených skutočností odvolací súd rozhodol a zamietol odvolanie obžalovaného.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.